

har givet Tilslutning til, den 1. Juni komme op paa en Pris af 25 Kr. for Rug og 26 Kr. for tørret Rug, der vil altsaa være en meget lille Stigning, hvis det passer, at den tørrede Rug vil stige til en Pris af 28 Kr. Men der vil komme en mægtig Nedgang i Hvedepreisen, idet der vil blive et Fald fra 60 til 26 Kr. Hvis dette holder Stik, hvis det gaar saaledes, som det ærede Medlem Hr. Hauge, og som ogsaa jeg udtalte, at det var sandsynligt, vil Fordelen ved denne Afvikling blive størst for Befolkningen, men den vil derimod medføre et ekstraordinært Tab for Statskassen, et Tab, der blev forøget ved den Tillægsbestemmelse, vi vedtog den 31. Marts.

Men det forekommer mig, at der til Trods for det Tab, vi tager en Gang for alle, er Grund til at glæde sig over, at denne kostbare Lovgivning efter alt, hvad der foreligger, kan endes paa en saadan Maade. Jeg glæder mig i hvert Fald, og det forekommer mig, at de Herrer i Oppositionen, hvis de har ment noget med al deres Tale om det dyre Brødkorn, hvis der er Ærlighed og Oprigtighed i deres Agitation, burde tage Del i denne Glæde. Jeg har anset det for min Hovedopgave, efter at jeg har faaet med en Del af disse kunstige Statsforanstaltninger at gøre, at afvikle dem saa hurtigt, som det lod sig gøre, og saa godt, som Forholdene maatte tillade det. Det er sket i Løbet af det Aar, som er gaaet. Vi har tilbage kun Kornordningen og Sukkerordningen, som maatte gives for et helt Aar, men ogsaa disse to Ordninger gaar nu imod deres Afslutning. Jeg tror, det hele Landet over vil blive hilst med Glæde og vil føles som en Befrielse.

Maa jeg til Slutning sige, at jeg beklager, at Socialdemokraternes Ordfører (L. Rasmussen), der talte i Gaar, ikke synes at kunne deltage i denne Glæde. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var lige saa højt oppe i Lovprisning af det nye Indenrigsministerium, som selve dette Ministeriums Fader i sin Tid var det. Men det beror naturligvis paa, at dette saakaldte nye Indenrigsministerium i Virkeligheden er et ægte socialdemokratisk Produkt. Naar det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen i Gaar skulde nævne Eksempler paa, hvad der i saa Henseende var opnaaet ved Indgriben fra Statens Side, var han imidlertid ikke ganske heldig. Han nævnte Foderstofhandelen i 1915, talte om de mægtige Fortjenester, Foderstofhandelen da havde, og mente endogsaa at kende Eksempler paa, at en enkelt Mand havde

faaet en Tantième paa 1 Mill. Kr. Men det ejendommelige var jo det — og det har det ærede Medlem vist overset —, at der netop den Gang ikke blev grebet ind overfor Foderstofhandelen, men at der endog paa givne Foranledning blev svaret af den daværende Regering, at man ikke ønskede at gribe ind paa dette Tidspunkt. Det var først, da Krigen var afsluttet, da der kunde befrygtes nedadgaaende Priser, at vi fik Centralkontoret for Indkøb af Foderstoffer, dette Kontor, som nu heldigvis staar nær ved Afslutningen paa sin Tilværelse.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa en Række interessante nationaløkonomiske Betragtninger og kom i saa Henseende, forekommer det mig, meget højt op. Jeg vil gerne have Lov til om disse Betragtninger at sige, at de i Virkeligheden er et ret interessant og betydningsfuldt Tidspænomen. De er for mig et Udtryk for den fundamentale Misforstaaelse af hele Situationen, for den skæbnesvangre Vildfarelse, som Krigstiden har fremkaldt, ikke blot her i Landet, ikke fortrinsvis her i Landet, men i Virkeligheden hele Verden over. Det ærede Medlem talte om Statsregulering, Socialisering, Fiksering af Arbejdstiden og maaske yderligere Indskrænkning af denne som de Midler, der kunde bringe Lægedom og Helse til den lidende Menneskehed, og som navnlig ogsaa skulde kunne afhjælpe Arbejdsløsheden. Det, det ærede Medlem ønskede, og det, han savnede nu, det var Statsforanstaltninger. Det ærede Medlem ønskede mere Statstvang, flere Indskrænkninger af kunstig Art, blandt andet af Arbejdstiden, og det ærede Medlem henviste i den Henseende til det ejendommelige Forhold — det kan ikke nægtes, at det er ejendommeligt —, at medens Verdenskrigen havde dræbt og lemlestet, som han udtrykte sig, 20 Millioner unge Mænd med de bedste Arbejds kræfter i Samfundet, saa er der dog — det er det ærede Medlems Tal, jeg skal ikke sige noget om, hvorvidt de er rigtige, men de er muligvis rigtige, eller maaske var det det ærede Medlem Hr. Brorsen, der nævnte Tallene —, saa er der dog i Øjeblikket Verden over 36 Millioner, der gaar arbejdsløse.

Det ser unægtelig lidt ejendommeligt ud. Det ærede Medlem søgte Forklaringen deri, at der var Overproduktion, det var Grunden dertil, men jeg tror, det ærede Medlem ser fejl deri, jeg tror ikke, at der efter en saadan Ødelæggelse, som nu er gaaet hen over Verden, kan være Tale om Overproduktion. Det kan være, vi har nok i dette Land, og at der er enkelte Lande,